

Pedagogų trūkumas jau daugelį metų yra viena opiausių švietimo sistemos problemų Lietuvoje. Šių mokslo metų pradžioje šalyje buvo ieškoma per 650 mokytojų. Nepabūgusi iššūkių iš Birštono kilusi Austė Valukonytė vos baigusi mokyklą pasirinko Specialiosios pedagogikos ir logopedijos studijas. Ilgus metus savanoriavusi įvairiose organizacijose, o nuo dvylikos priklausiusi Šaulių sąjungai jauna mergina drąsiai sako, kad ją įkvepia siekis prisidėti prie geresnio rytojaus.

Dvi profesinės kryptys

Kaip ir visi abiturientai, A. Valukonytė, besimokydama gimnazijoje, intensyviai galvojo apie savo profesinius pasirinkimus. Kaip pati sako, širdį traukė dvi kryptys. Pedagogų apsuptyje augusi mergina jautė, kad ir pati norėtų rinktis šį kelią, tačiau po šešerių metų, praleistų Šaulių sąjungoje, galvoje kirbėjo mintis pasimatuoti kariškės uniformą.

„Tarnyba kariuomenėje buvo viena iš mano norimų krypčių, bet durys tuo metu užsidarė. Natūraliai atsigrėžiau į kitą sritį, kurią taip pat jaučiau širdimi – pedagogiką. Nesigailiu. Dabar jaučiuosi esanti ten, kur noriu būti“, – sako birštonietė.

Studentė, kalbėdama apie vaikus ir darbą su jais, švyti. Antrakursė sako, kad veiklos su vaikais ją džiugino visada. Merginos mama yra socialinė pedagogė, tad ji nuo mažens matė pavyzdį, kaip reikia megzti ryšį su mažaisiais. Vis dėlto, studijų kryptį galutinai pasirinko tik išsigrūninusi, jog ją traukia būtent specialioji pedagogika – darbas su vaikais, turinčiais specialiųjų ugdymosi poreikių.

„Ši kryptis mane sudomino tuo, kad darbas vyksta ne su didele vaikų grupe. Kiekvienas vaikas turi mokytis pagal pritaikytą, individualią mokymosi programą, savo tempu, pagal savo galimybes. Tai daug iššūkių reikalaujantis darbas, kur nė viena diena nebūna tokia pati. Čia reikia būti pasiruošus viskam, nes darbas su vaikais, turinčiais specialiųjų ugdymosi poreikių, gali būti nenuspėjamas. Tačiau tai mane žavi“.

Kalbėdama apie save studentė kuklinasi, tačiau atskleidžia, kad yra iš tų, kurie nenustygsta vietoje, todėl dirbti griežtai struktūruoto darbo ji negalėtų. Pedagogika esą puiki terpė įgyvendinti savo idėjas ir išvengti rutinos.

Iš Birštono – į Šiaulius

Kai daugelis abiturientų rinkosi artimiausius didmiesčius – Vilnių ar Kauną, A. Valukonytė pasuko kita kryptimi.

„Pasirinkau Šiaulius, nes Vilniaus universiteto Šaulių akademijoje yra unikali studijų

programa – Specialioji pedagogika ir logopedija. Jos nėra niekur kitur Lietuvoje. Per ketverius metus įgyjame žinių iš abiejų sričių. Be to, Šiaulių miesto savivaldybė remia jaunus specialistus, o universitetas skiria stipendijas – visa tai paskatino apsispręsti“, – paaiškina studentė.

Pasirinktomis studijomis mergina džiaugiasi, nors prisipažįsta, kad baimių turėjo. Teko prisijaukinti nepažįstamą miestą, naują akademinę bendruomenę. Visgi, labiausiai merginą įkvepia pačios studijos. A. Valukonytė pasakoja, kad teorines žinias aukštoji mokykla išsyk skatina pritaikyti praktiškai – nuo pirmo kurso organizuoja išvykas į skirtingas ugdymo įstaigas, dėstytojai noriai dalijasi praktine patirtimi.

„Labai sunku pritraukti jaunus žmones studijuoti pedagogiką. Akivaizdu, nes mokyklose turime pakankamai daug garbaus amžiaus pavargusių pedagogų... Matome nekokį pavyzdį. Bet kai stebiu jaunus pedagogus, norisi kartu prisidėti prie geresnės ateities. Aš tikiu, kad pedagogas kuria ateitį, todėl yra labai svarbi grandis. Tas supratimas mane *veža*“ – atvirauja studentė.

Šį pavasarį ji atliko praktiką Šiaulių „Spindulio“ ugdymo centre. Darbas su vaikais, turinčiais specialiųjų poreikių, pasirodė kupinas netikėtumų.

„Kiekviena diena skirtinga. Kartais vaikas prasčiau išsimiegojęs – ir planas griūva. Deja, su vienu vaiku taip ir nepavyko užmegzti ryšio. Bet tai normalu. Užtat kiti pribėga, apsikabina, džiaugiasi, sėkmingai įgyja akademinių žinių. Ir tada supranti, kad tavo darbas – prasmingas“.

Ragina rinktis studijas, ne miestą

A.Valukonytė kruopščiai planuoja savo ateitį. Baigusi bakalauro studijas Šiauliuose, ji tęs mokslus Kaune pasukdama į tarpdisciplininę pedagogikos – klinikinę logopediją. Po studijų ji ketina grįžti dirbti į Šiaulius, nes čia sudarytos puikios sąlygos įsitvirtinti aukštos profesinės kvalifikacijos specialistams.

Paklausta, ką galėtų perduoti abiturientams, kurie šiuo metu sprendžia studijų pasirinkimo klausimą, mergina siunčia aiškią žinutę:

„Dažnas studentas renkasi miestą, o ne studijų kokybę ir programą. Raginčiau visus abiturientus prioretizuoti studijų programą, ne miestą. Juk studijuojant nemėgiamą dalyką, miestas daug džiaugsmo neteiks. Dar sakyčiau – jeigu jauti širdimi, būtinai bandyk. Nepabandęs – nesužinosi. Bent jau mūsų aukštojoje mokykloje studentai su praktika

susipažįsta labai greitai, tad, net jeigu studijos ir pedagogika ne jums, galima perstoti kitur“.

Savanorystės patirtys Raudonajame kryžiuje, „Maisto banke“, Šaulių sąjungoje jaunai merginai įskiepijo norą padėti kitiems, o pedagogika tapo puikiu įrankiu šį tikslą įgyvendinti. A. Valukonytė įsitikinusi, kad nors mokytojo profesija jaunam žmogui neatrodo prestižinė, grįžtamasis ryšys iš vaikų yra tai, kas suteikia didžiausią prasmę.

